

הபּרָפּר עִם כֶּנֶף מַקְוֹפָלָת

**ביער הקסום חיה פרפרה ושם לה. ללילה הייתה
כנף אחת רגילה וכנף אחת קצר מקופלת, עם
נקודה מוזהבת עליה.**

**כל הפרפרים עפו גבוה וישר לשמיים. ללה הביטה
בhem מהעלה הנמר ורצתה גם היא לעוף איתם.**

**היא ניסתה לפרש כנפיים, אבל הגוף שלה נטה
הצדיה. היא לא הצליחה לעוף בכו ישר כמו כולם.**

**ללה נחתה על פטרייה קטנה ועצובה. "אולי אני
בכל לא יכולה לעוף", היא חשבה בשקט.**

**פתאום נשמע זמזום עלייז. צוף הדבורה התקרב
ונחת לידה. "למה את יושבת כאן לבד, ללה?"**

**"הכנף שלי מ קופלת," הסבירה ללה. "קשה לי
להגיע לפרחים הגבוהים כמו כולם."**

**צוף חיר וקרא לחברה נוספת, מושי החיפושית.
"אנחנו נמצא דרך לעזר לך!" אמר צוף.**

**החברים אספו גבעולים ארוכים ועלים רחבים. הם
עבדו יחד במרץ רב.**

**הם בנו מגדל יציב, ובקצתו הניחו פרח חמניה ענק
ואזהוב. זה היה מסלול נחיתה מיוחד.**

"עכשו תנסו," עוד צוף. **"אל תנסו לעוף ישר.**
תעופי איר שנוח לך."

**ללה לחה נשימה עמוקה. היא פרשה את הכנפיים
והתילה להתרום בסיבובים קטנים ומיחדים.**

**זה לא היה קו ישר, זה היה ריקוד! ללה עפה בזיגזג
עדין, בדיק בקצב שהתאים לכנף שלה.**

**היא נחתה ברכות על החמניה הגבוהה. צוף ומוסי
מחאו כפיים בהתרגשות למטה.**

**ללה חיככה מאוזן לאוזן. היא גילתה שהדרך
המיוחדת שלה היא הדרך הכי יפה לעוף.**